

Bromke, Romualda

Do Ciebie Panie

Przegląd Pruszkowski nr 1, 25

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

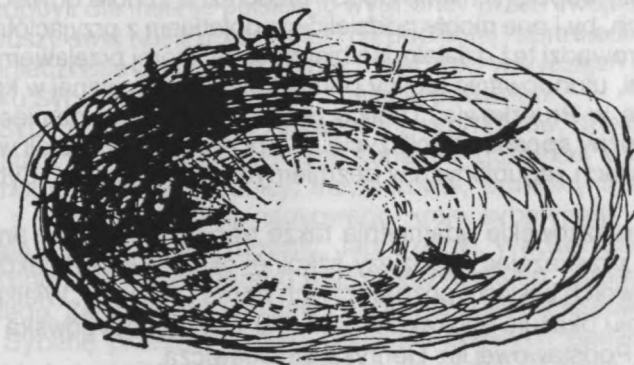
Do Ciebie Panie

A kiedy stanę przed Twoim obliczem
I z życia będę Ci zdawać rachunek,
Nie będę, jako ten nędzacz co z niczem
Przychodzi błagać Ciebie o ratunek.

Swoje Ci serce pokażę skrwawione,
Abyś zobaczył jak bardzo cierpieła
Ono mi będzie za całą obronę.
Bo tak gorąco ukochać umiało.

U stóp Twych złożę Ci wszystkie tęsknoty,
Co na mym życiu legły chmurą ciemną,
Żaden je promień nie rozjaśnił złoty,
Kiedy jak sępy krążyły nade mną.

Łzy moje zbiorę, a jest ich tak wiele
Że się łączy z nich strumień srebrzysty,
W nich grzechy zmyję - jak w Świętym Kościele
Byś przebaczenie swe dał - Wiekuisty.

Rys. Jerzy Blancard